

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 46. S. Maruthas in Persia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

Sæculum V.

A. C. 404.

sus Bosphorum proficisci, aut ad illas Regionibus hoc tempore non possunt. Duan sollicitum tenent, quæ si fierent, acerrime affligerent, nimirum si illi, qui tantorum in Ecclesia malorum causa sunt, Episcopum ad illam Regionem ordinent, omnino illuc ab ipsis quisquam destinetur. Ipsa enim scis, non esse voluntatem hominibus bonum Pastorem illis gentibus dare; & quanta calamitas inde secutura sit, capis. Nihil ergo intentatum reliquæ, attamen sine strepitu, ut ipsorum consilia intervertas. Modovarius, si potest, secreto fugiat, & huc usque ad me veniat. Id certe plurimum proficiet. Si non est evadendi via, saltem perire possumus, faciamus.

§. XLVI.

S. Maruthas in Persia.

Socr. VII.

c. 8.

Sancto Maruthæ Persas ad fidem convertendi occasio nata est hoc modo; nempe Legationem illo suscipere iussus est, quæ ab Imperatoribus, & Regibus Persarum haud raro adornabantur. Persarum Rex cognita Maruthæ pietate, hospiti singularem honorem habebat, & tanquam virum vere Deo charum auctabat. Magos, quorum magna erat apud Regem auctoritas, amicitiae inlita initia perterruerunt, sollicitos, ne Regem ad Christiana Sacra perduceret.

Timo

Timorem augebat, quod Maruthas Regem liberaffet a capitis doloribus, quibus diu conflictatus erat, hos vero ipsi tollere non potuissent. Ergo effossa terra hominem occultant in loco, ubi erat ignis perpetuus, quem Persæ adorabant; cumque Rex pro more venisset, ut preces diceret, homo ille sub terra clamare; excludendum a Sacris esse Regem, quod impietatis reum se fecisset, dum Christianorum Sacerdotem Dei amicum crederet. Isdegerdes, hoc nomen erat Regi, his verbis auditis, quamvis Marutham vereretur, tamen dimittere parabat. At Maruthas ad orationem ferventem confugit, atque Magorum præstigias cœlesti revelatione didicit. Tum dixit ad Regem: *Domine! Magorum fraude luderis. Cum vocem audieris, jube humum fodi, & quid rei sit invenies. Ignis non loquitur.* Fidem fecit Regi, qui ad locum ignis perpetui rediens, rursus eandem vocem audit. Ubi vero ligonibus humum dimoveri jussit, apparuit vir, qui loquebatur. Non tenuit iram Rex, & decimum quemque Magorum supplicio affecit. Tum Maruthæ potestatem dedit, ubicunque vellet Ecclesias ædificandi.

Sæculum V.
A. C. 404.

Ex eo tempore Religio Christiana inter Persas incrementa cepit. Maruthas Constantinopolim rediit, sed post

Hist. Eccles. Tom. V.

X breve

Sæculum V.
A. C. 404. breve tempus iterum Legationis mun-
 re fungi iussus, illo mittitur. Iterum
 que Magi omnem movere lapidem, &
 Regem ab eo recipiendo avertere
 Quemdam locum, ubi transire Rex ad
 sueverat, intolerabili fœtore nequiter
 infecerunt, accusantes Christianos, quod
 pessimi odoris causa essent. Verum Rex
 cui suspecti jam erant Magi, auctoribus
 diligentissime conquisitis, comperit, Ma-
 gos hujus quoque doli reos esse. Amul-
 tis pœnas expoposcit, majori quan-
 prius honore Marutham coluit, Roma-
 nis favere cœpit, & amicitiam amplexus
 est. Nihil propius fuit, quam ut ipse
 Christianus fieret, permotus novo mi-
 culo; postquam filium ejus a Dæmonibus
 vexatum Maruthas, & Episcopus Petrus,
 cui nomen Abda, seu *Ablaas*, jejunio
 & oratione liberarunt.

§. XLVII.

S. Flaviani obitus. Porphyrius Episcopus Antiochenus.

Sanctus Flavianus Episcopus Antioche-
 nus animam Deo reddidit sub illud
 tempus, quo S. Chrysostomus exulabat;
 is nunquam in ejus Depositionem con-
 sensit. Sedem Antiochenam tenuit annis
 viginti tribus. Cum ei Successor esset
 deligendus, omnis populus respexit ad
 Constan-